

Warszawa, 7 grudnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

E 04d 3/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 22219.

Kl. 37-c, 1/01.

Franz Kandler
(Lannach, Austria).

320 326

Dachówka.

Zgłoszono 17 października 1933 r.

Udzielono 8 października 1935 r.

Pierwszeństwo: 20 października 1932 r. (Austria).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest dachówka, która łączy w sobie zaletę karpiówki, odpowiadającej względem architektonicznym, z zaletami dachówki, której kształty umożliwiają należyte zamknięcie spoin między sąsiednimi dachówkami każdej pary zapomocą zakładek, zachodzących na siebie od góry względnie od dołu (podobnie jak przy użyciu dachówek zakładkowych), przy minimalnem pokrywaniu się wzajemnem dachówek, ułożonych jedna na drugą. Powierzchnia dachówki według wynalazku posiada wykrój, który bierze początek w rowku, idącym wzdłuż podłużnej osi środkowej dachówki, a następnie biegnie w linii prostej lub łukowej ku jej obydwom bocznym krawędziom, wyposażonym, podobnie jak w dachówkach

zakładkowych, w zakładki boczne. Powierzchnia dachówki tego kształtu, dzięki umieszczonemu na niej rowkowi i wspomnianemu wykrojowi, rozpada się zatem na dwie połowy, z których każda po ułożeniu dachówek uzupełnia się połówką sąsiedniej dachówki do całej karpiówki, a dolne, wystające z pod wykrojów części dachówek tworzą ciągły pas, pokrywający znajdujące się pod nim dachówki. W dolnej części dachówki jej wykrój ma taki przebieg, że pomiędzy dachówkami każdej pary sąsiednich dachówek uzyskuje się zamknięcie zakładkowe, rozciągające się na całą długość dachówki. Powierzchnia dachu, pokryta dachówką według wynalazku, posiada wobec tego miły pod względem architektonicznym wygląd dachu, pokrytego karpiówką, a jed-

nócznie wykazuje zalety zamknięcia spoin, właściwego dachówkom zakładkowym. Dachówka według wynalazku daje się wyrabiać na ceglarce pasmowej, a krawędź części dachówki, wystającej z pod wystroju, jest prostolinijna, co umożliwia przystosowywanie się podczas krycia dachu do każdej pochyłości i każdej zmiany tej pochyłości dachu. Wreszcie można również nadać krawędzi dolnej części dachówki znany kształt ogona bobrowego.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok z przodu, fig. 2 — widok z góry, a fig. 3 — widok od spodu jednej z postaci wykonania dachówki według wynalazku; fig. 4 jest perspektywnym widokiem układu dachówek według fig. 1 — 3.

Według przykładu, przedstawionego na rysunku, górna powierzchnia dachówki posiada wykrój a , wychodzący z rowka r , biegnącego wzdłuż podłużnej osi środkowej dachówki. Wykrój a sięga aż do dolnej krawędzi k dachówki i jest ograniczony z boków dwoma łukami b, b , biegnącymi symetrycznie względem podłużnej osi środkowej ku krawędzi k . Jak widać na fig. 1, rowek r i obydwa boki b, b wykroju a dzielą powierzchnię dachówki na symetryczne odcinki, z których każdy ma postać połowy karpówki. Poza tem na podobieństwo znanych dachówek zakładkowych dachówka jest wyposażona na każdej krawędzi podłużnej w zakładkę f . Boki łukowe b, b wykroju a mają przytem taki przebieg, że zakładki f rozciągają się wzdłuż całej długości dachówki i nie są wcale skrócone. Dachówka posiada od spodu w pobliżu swej górnej krawędzi występ n , służący do zawiązania jej na łacie dachowej.

Fig. 4 przedstawia dwa leżące na sobie rzędy dachówek według fig. 1 — 3. Dachówki, należące do jednego rzędu, zachodzą swemi podłużnemi zakładkami f na siebie od góry względnie od dołu i są wskutek tego ściśle zwarte ze sobą, a dwie graniczące ze sobą połówki h, h każdej pary sąsiednich dachówek posiadają razem

wzięte kształt karpówki (bobrowego ogona), której krawędzie boczne są zaznaczone rowkami r, r dwóch sąsiednich dachówek. Z fig. 4 widać, że dolna część t dachówki bezpośrednio wyższego rzędu, będąca dnem wykroju a , stanowi pokrycie leżącego pod nią rzędu dachówek. Dachówki według wynalazku, które z dobrym wynikiem można wyrabiać na ceglarce pasmowej, mogą posiadać na górnej i dolnej powierzchni po kilka rowków lub wystających żeber lub wyżłobień (S), biegnących na spodniej stronie w kierunku podłużnym (fig. 1 — 3). Mogą one mieć również szereg wydrążonych kanałów podłużnych. Jak wskazuje fig. 3, dachówki według wynalazku można na spodniej stronie wyposażyć w jedno lub kilka wycięć, przeznaczonych do umieszczenia w nich haczyków lub drutu, służącego do przymocowania dachówki do łat dachowych. W tym samym celu można dachówki zaopatrzyć również w kanał, umieszczony mniej więcej na podłużnej osi dachówki.

Zastrzeżenie patentowe.

Dachówka, znamienna tem, że jej górna powierzchnia jest przedzielona rowkiem (r) i wykrejem (a) na dwie połówki o symetrycznym wyglądzie połówek dwu karpówek, ze sobą sąsiadujących, przyczem rowek, rozpoczynający się od górnego boku dachówki i biegnący wzdłuż jej środkowej osi podłużnej, jest zakończony rozszerzającym się ku dołowi wykrejem o prostolinijnych lub łukowych krawędziach (b), skierowanych ku obydwom podłużnym bokom dachówki, wyposażonym w zakładki (f), dzięki czemu po założeniu dachówki jej część (h), wystająca na górnej powierzchni, tworzy wraz z odpowiednią częścią sąsiedniej dachówki zespół o kształcie karpówki.

Franz Kandler.
Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

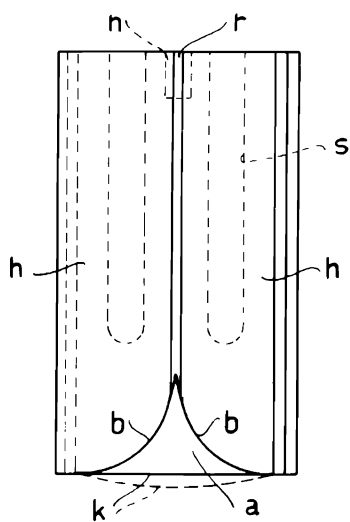

Fig. 3

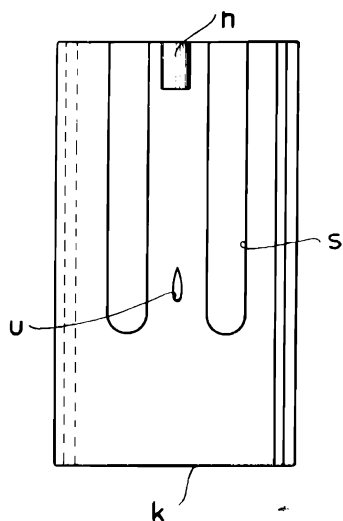

Fig. 2

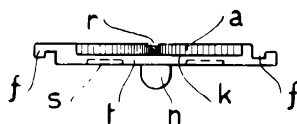

Fig. 4

